

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ
ଭେଟିଲେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ନୂଆସିଲ୍ଲା: ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମୋଦୀଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଂଜଳୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ମୋରଚନ ଚରଣ ମାଝା ଭେଟିଛନ୍ତି । ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସମାକ୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ଚିକିତ୍ସା ବିକାଶମନ୍ତ୍ରକ ବୀର୍ଯ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର, କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟ ସୁସମନ୍ୱୟ ତଥା ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶା ଚିକିତ୍ସା ବିକାଶମନ୍ତ୍ରକ ବୀର୍ଯ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର, କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟ ସୁସମନ୍ୱୟ ତଥା ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟ ମିଳିତ ଭାବେ ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା, ବିକଶିତ ଭାରତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦେଇ ।

ନିୟମଗିରିରେ ୩
ନକଲି ମାଓବାଦୀ
ଗିରଫ

ନିମ୍ନପରି: ମାଷବାଦୀ ବୋଲି ପରିଗଣିତ
ହେଇ ଧନବତ୍ସୁର୍ ମାଷ ଚିଡ଼ି ଓ ଫୋନ୍,
ଜଳ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଓଠ ଇଷ୍ଟ
ବ୍ୟାଦି ବାଦି କରିବା ଅଭିଯୋଗରେ
ରାୟଚାନ୍ଦ୍ରା ଚିନ୍ତା ବାଣୀପୁରା ରୁକ୍ମ ଅବର୍ଣ୍ଣିତ
ବୋଲୁଛନ୍ତି। ପୁଣିଶ୍ଚ ଏ ନବଜାତ ମାଷବାଦୀଙ୍କୁ
ଚିରତ କରିଛି । ଚିରତ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଜଣ
ଯୁବକ ନୃପଞ୍ଜର ଗ୍ରାମର ବିନୋଦ ବାସ
ଓ ମାଣିଗୁଡ଼ା ଗ୍ରାମର ନରେଶ ନାଥଙ୍କ ।
ଅନ୍ୟଜଣେ ନାରାଜକ ହେଉଥାଏ ପୁଣିଶ୍ଚ

ସୁପ୍ରଭୁ ପ୍ରଣାମଃ । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କର
ମୋବାଇଲ୍ ? ଫୋନ୍‌କୁ ଗ୍ରାଟିଂ କରି
ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।
ତଦନ୍ତରୁ ବିମୋହ ଓ ଚରଣଶଙ୍କ ପରିପ
ଜଣେ ନାବାଳକ ସାମିଲ ହୁଏ ।
ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ପୁରୁଷ ୩ ଜଣଙ୍କୁ
ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ବିମୋହ ଓ ଚରଣଶଙ୍କ
ଗିରଫ ପରେ ବୋର୍ଡ଼ ଚାଲାଣ
କମାଯାଇଥିବା ବେଳେ ନାବାଳକଙ୍କୁ
ଦୀନା ପୃଥକ୍ ସ୍ଥଳ ପଠାଯାଇଛି ।

ସୁସ୍ଥ ହୋଇ
ଫେରିଲେ ନବୀନ

ସେନେଗୁଆଲ: ୨୨ ଦିନ ପରେ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ଫେରିଛନ୍ତି । ସେ ଶନିବାର ଅପରାହ୍ନ ୧ଟାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ନବୀନଙ୍କୁ ଦରକାର ସେବ୍ୟମାନେ ଭାଙ୍ଗିତ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ବିମାନ ବନ୍ଦର ୧୦ ନମ୍ବର ନିବାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜେଡି କର୍ମୀ ୫ ନେତାମାନେ ଦରକାର ସଜାଯିବା ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିତ କରିଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ନିଜ ସମ୍ପର୍କିତ ଧରି ଗାନ୍ଧୀନୀଙ୍କୁ ଦରକାର ନେତାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ଗତ ରାତ୍ର ୨୦ ଚାରିଟାରେ ବିଜିଆ ପାଇଁ ନବୀନ ଗୁମାସ୍ତା ଯାଇଥିଲେ । ରାତ୍ର ୨୨ ଚାରିଟାରେ ନବୀନଙ୍କର ଅସୋପାଦର ହୋଇଥିଲା । କୁହାଯାଏ ୨ ଚାରିଟାରେ ସେ ହସିବାକୁ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ । ସୁରକ୍ଷାଦେୟ, ବିରୋଧୀ ବଳ ନେତା ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ବିଜିଆ ପାଇଁ ସେ ରାତ୍ରାସ ୨୦ ଚାରିଟା ଦିନ ଗୁମାସ୍ତା ଯାଇଥିଲେ । ସର୍ବକାଳ ଆର୍ଥିକତା? ସମସ୍ୟା ନେତା ଗୁମାସ୍ତା ସ୍ଥିତ କୋକିଲାବେନ? ଧାରୁଆର ଆଧାରୀ ହସପିଟାଲରେ ୨୦୨୫ ରାତ୍ର ୨୨ ଚାରିଟା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ବିଜିଆ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଗୁମାସ୍ତା ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସାମାଜିକ ଗଣଗାଧ୍ୟକ୍ଷ 'ଏ'ରେ ରୁହନ୍ତୁ? କି ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଥିଲେ, ସର୍ବକାଳ ଆର୍ଥିକତା? ସମସ୍ୟା ନେତା ବିଜିଆ ହେବ । ଗୁମାସ୍ତା ସ୍ଥିତ କୋକିଲାବେନ? ଧାରୁଆର ଆଧାରୀ ହସପିଟାଲରେ ଏହି ବିଜିଆ ହେବ । ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଡାକ୍ତର ଗାନ୍ଧୀନୀ ପ୍ରଶ୍ନକାରୀ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏହି ବିଜିଆ ହେବ । ଏଥି ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ନିରାପତ୍ନ । ଆଶାକାରୀ ମାତ୍ର । ଓଡ଼ିଆ ଲାଭକାରୀଙ୍କର ଶୁଭବାମନା ଦାୟିତ୍ୱ । ମୁଁ ଶାନ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଫେରି ଆସିବି । ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତଙ୍କ ସେବା କରି ରହିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି । ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଅସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଗୁମାସ୍ତା ଯିବା ସୁରକ୍ଷା ମିଳିବା ପରେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କମାନେ ସାମାଜିକ ଗଣଗାଧ୍ୟକ୍ଷ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇଥିଲେ ।

ବିଜୁପଟ୍ଟନାୟକ ତ୍ରିଲିଆଣ୍ଡ ଏଣୁ ବିକାଶ ଗୁପ୍ ଅଫ୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁସନ୍ସର ଡାଇରେକ୍ଟରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
କାବଡିହା ରଘୁନାଥ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସମ୍ପର୍କିତ। ସଭା ଆୟୋଜିତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୨।୭(ପି.ଏନ):

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର କାଟଡ଼ିଆ ଗରୁଡ଼ାଅ
 ଲତ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଠାରେ ବିଜୁ
 ପଟ୍ଟନାୟକ ଟ୍ରିନିଟିଆ ଏଞ୍ଚ ବିକାଶ ରୂପ
 ଅଫନରଣ୍ଟି ଚପୁଟ ଚଉପରୁ ଏକ
 ସନ୍ଧ୍ୟାବନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ
 ହୋଇପାରିଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
 ଗରୁଡ଼ାଅ ଲତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 ଡକ୍ଟର କୋର୍ଟି ମନ୍ତ୍ରୀ ତ୍ରିପାଠିଙ୍କ
 ସଭାପତିତ୍ବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା
 ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି ଭାବେ ଦିଣ୍ଡିଶିଂ
 ଶିକ୍ଷାବିତ ତଥା ସମାଜ ସେବା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 ବିକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସେଠୀ ଓ ଅତିଥି ଭାବେ
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ତପନ କୁମାର ବେହେରା, ଶ୍ରୀ

ସମୟ, ଯାହା ଏହି ସମୟରୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ସେବାମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଆଶା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବାଞ୍ଛିବାର ସମୟ, ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ କୋଟି* ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଆମ କୋଟି* ସେକେନ୍ଦ୍ର ଆସବୁ, ଆମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସୁବିଧା ଅଛି, ଆସବୁରୁ ମୋରାବୀନ କରି ଆମର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଉତ୍ତମ କରିବା, ଶ୍ରୀ ବିବାଶ ତତ୍ତ୍ୱ ସେଠା କରିଥିଲେ। ଏହି ପରିପେକ୍ଷରେ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ତ୍ରିଭିଆଞ୍ଚ ଏଣୁ ବିବାଶ ସ୍ତୁତ୍ୱ ଚରପରୁ ଚପରୁ ହୋଇଅଛି ? ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ଟ୍ରଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଶ୍ରୀ ରଂଜନ ଜ୍ଞାନାବେରର ସମସ୍ତ ଧ୍ୟାନବାଦୀଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାପିଲେ ।

ଜନ୍ମେକ୍ଷୟ ଶତପଥୀ, ଶ୍ରୀ ରଂଜନ
କୁମାର ବେହେରା, ଶ୍ରୀ ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର
ମହାନ୍ତ, ମହାବିନ ଠାକୁର ଭାବେ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲେ । ଗନ୍ତୁନାଥ ଜଗନ୍ନାଥମିଳି
ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷାରେ
ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଓ

ଧୂଆଁ ନଘର ରଖି ଚପର ଜୋର ଥିବା ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସଫଳତା ବିଚ୍ଛିନ୍ନକାରୀ କରିଥାଏ ଏବଂ ବିଭାଗ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବିଭାଗ ଚନ୍ଦ୍ର ସେଠୀ କରିଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ସେଠୀ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧବ୍ୟ ରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସୋମାନକ ପାଠପଢ଼ାରେ ଧୂଆଁନ ଦେବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ଅତି କମରେ ଆଠରୁ ଦଶ ଘଣ୍ଟା ପାଠପଢ଼ା କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ତା ସହିତ, ସୋମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଦିନ କୋଫିଏ ପକ୍ଷୀ ଲେଖିବାକୁ ବୁଝିଥିଲେ, ଏହି ସମୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ

କଲେଜ୍ ଛାତ୍ରୀ ଦେହରେ ନିଆଁ ଲଗାଇବା ମାମଲା: ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ ଅଟକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର/କାଲେଶ୍ୱର: ପ୍ରକାର
 ମେହନ ମାନ୍ୟତାଦେୟ ପରିସରରେ ନିଜ
 ଦେହରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଗୁରୁତର
 ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆଜି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ
 ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଏମ୍ ଏସ୍ରେ ଗର୍ଭ
 ଜଗାଯାଇଛି । ଡିପୋର୍ଟ ଲେଖାଯିବା
 ବେଳକୁ ସଂପୃକ୍ତ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ
 ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ଡାକ୍ତରଶ୍ରେଣୀ ଜିଲ୍ଲା
 ସରକାରଙ୍କୁଷ୍ଟା ପୁରସ୍କାର ପରିସ୍ତୁତ ଅଧ୍ୟାପକ
 ସମୀର ସାହୁଙ୍କୁ ଅବକ ଚିତ୍ତକ୍ରିୟା
 ଅନୁପରରେ ପରିପୁରୁଷ୍କାର କିରୋଧରେ
 ଫୁଲ କର୍ମୀମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗି
 ହୋଇଛି । ଏହି ଘଟଣା ନେଇ ଅଧିକ
 ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ପରିଷଦ (ଏରିଡିପି)
 ଫୁଲ କର୍ମୀମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗି
 ହୋଇଛି । ଏରିଡିପି
 ଗାନ୍ଧୀ ସମାଜିବା ଦାସ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତିହାର
 କଠିନତା, ମନସିନ ନିର୍ମାତାଙ୍କ ଦେହପ୍ରାଣ
 ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇ
 ପୂର୍ବରୁ ଛାତ୍ରୀ ଗଣନ ବିଶ୍ୱେଦ ଅଭିଯୋଗ
 କରି ଆସୁଥିଲେ । ବିଷୁ କେହି ଏ
 ଘଟଣାରେ ପରକ୍ଷେପ ଦେଲେ ତାଙ୍କୁ

ଖଳଣ୍ଡିଆ କବିଟି ଗଠନ ହେଉଥିଲା । ତାଙ୍କ
 ରିପୋର୍ଟ ଛୁଆଡ଼େ ପକା ? କର୍ତ୍ତାମାନ
 ଝିଅଟିର ଜୀବନ ବାଲିରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ
 ବେବଦ ଶିଉଡ଼ ହୋଇଗଲେ ଚଳିଛି
 ନାହିଁ । ବରଂ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ହେବ
 ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ମାମଲାରେ ଶିକ୍ଷାମତୀ ଓ
 ମୂଲ୍ୟାମତୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତୁ । ନବେନ୍ଦ୍ର
 ଆଶାମା ଦିନରେ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ
 ଦାୟା ରହିବେ । ସୁଦନା ଯୋଗ୍ୟ,
 ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର କଣେ ଅଧ୍ୟାପକ
 ଦୁର୍ବ୍ୟାସହାର କହୁଥିବା ନେଇ ଛାତ୍ର
 ଜଣକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ।
 କିନ୍ତୁ କଲେଜ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅଭିଯୁକ୍ତ
 ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶାନ୍ତ ନେଇ
 ନଥିବାରୁ ଅଗଭିରେ ଦିନ କାହୁଁଥିଲେ ।
 ଏହି ମାମଲାକୁ ବେ ? ଯଦି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ
 ସମାଧାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ
 କରାଯାଇନଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ଛାତ୍ର
 ଜଣକ ମାନସିକ ତାପରେ ଥିଲେ ।
 ଶେଷରେ ଜୀବନ ଥାପିବାପାଇଁ ଦିଶିଛି ।

ନେତ୍ରସ୍ଥଳୀ ଏବଂ ଆଜି ବିଜ ଦେହରେ
ନିଆଁ ଜଗାଇ ଦେଉଥିଲେ। କଲେଜ
ଆଧୀନକ୍ଷ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ନିବନ୍ଧନ କରୁଥିବା
ନେଜ ସେ କବଳନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ। ଅଭିଯୋଗ
ତଦନ୍ତ ପାଇଁ କଲେଜ ବର୍ତ୍ତୁପକ୍ଷ ଏକ
ଜଣେଜନା ବମିନି ଗଠନ କରିଥିଲେ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଛାତ୍ରୀ ଜଣକ ଆଧୀନକ୍ଷ
ସମ୍ବନ୍ଧନରକ୍ଷ କରୁଥିବା ନେଜ ଆନନ୍ଦ
ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵାଦଶ ହୋଇଥିଲେ। ଦ୍ଵିତୀୟ
ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରାୟନ ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ।

ଆଜି କଲେଜ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପାଠିକୀ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ କଥା ଦେବା ପାଇଁ ଡାକିଥିଲେ । ପ୍ରିୟମାଳକ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଗାନ୍ଧିଜୀ ପରେ ଛାତ୍ରୀ ଜଗତ ନିଜ ଦେହରେ ପେଟୁଲି କାନି ଶୋଭା ଆନ୍ଦରଣ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ବଦଳରେ ଉଚ୍ଚଶାଳୁ ଟାପି ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ହେଉଥିବା ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ ପାଠିକୀ ତରଫ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜଣି ଦେଉଛି ।

ଗୁରୁତର ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତପିଚାଳରେ ଭେଟିଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ, ବିଜେଡି ନେତା

ଭୂବନେଶ୍ୱର: ଭୂବନେଶ୍ୱରର ଏଠାରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଶାବେ
ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ପଞ୍ଚାୟତ ମୋହନ
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଗର୍ଭିଣୀ ମଞ୍ଜୁସାହୁଙ୍କୁ ବୁରଫ
ଆଦି ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସଂପୃକ୍ତ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ବିବରଣୀ କାହା
ଥିବା ବେଳେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ । ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକ୍ତା
କେୟାର ଯୁକ୍ତିବସ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତି ଖୁର୍ଦ୍ଧା ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଛି ।
ଏଠାରେ ବିବିଧାଧାରା ଥିବା ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରମାନର ବିବିଧା
ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବେଶ୍ୟା କରୁଛୁ ବୋଲି
କହିଛନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ମଞ୍ଜୁ କହିଛନ୍ତି, ‘ହଜାଏ ବର୍ଷ ଅଗାଧ
ସନ୍ତାନଦେଶୀନ ଗର୍ଭଣା । ଏହି ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବେଗୀୟା କରି
ଉଠିବା କରାଯାଇଛି । କମିଟି ଦିଆଯାଇ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟାଦେଶନା
ନିଆଯିବ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗିରଫ ପରେ ? କୋର୍ଟ ଚାଲି
କରାଯାଇଛି । ଗାନ୍ଧୀ ସରକାର ପଞ୍ଚାୟତ ମୋହନ
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ନିକମ୍ବର
କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ବିଭେଦର ପ୍ରତିନିଧି ମଞ୍ଜୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ । ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ
ସହ ଆଲୋଚନା କରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ । ତା
ସହ ପୂର୍ବରୁ ଘଟଣା କେମିତି ଘଟିଥିଲା ସେ ବାବଦରେ
ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିନିଧି ବନରେ ମୋହନ

ଦୁଇଲକ୍ଷନା ଗପ, ବିଧାୟକ ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗପ, ସେବାସିନା
ଛୁଟିଆ, ରାଜଶ୍ରୀ ମର୍ଦ୍ଦିକ, ଇଏ ? ସିତା ସାହୁ, କେଶାଶ୍ରୀ
ଅକରସିଂହାର, ପ୍ରିୟତ୍ରତ ମାଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ ଥିଲେ । ସୁନାଯୋଗ,
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବେଳା
ପିଏଚ୍ ? ଡିଂ ସିଂହା କର୍ଣ୍ଣର ଛାତ୍ରା ଜଣକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ଅଭିଯୋଗ
କରିଥିଲେ । ଜିକୁ କଲେଜ କର୍ମସଂସ୍ଥ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ
ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଧାନ ଶାନ୍ତ ବେଳା
ନଥିବାକୁ ଅଶାନ୍ତିରେ ବିନା କାରୁଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାର କେ ? ଶ୍ରୀ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୁକ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇନଥିଲା ।
ଏହି କାରଣରୁ ଛାତ୍ରା ଜଣକ ମନସିକ ଚାପରେ ଥିଲେ । ଶେଷରେ
ଜୀବନ ଛାଡିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅତି ନିଜ ବେଢ଼ରେ
ନିର୍ମାଁ ନାଗାଲ ବେଇଥିଲେ । ବେଢ଼ରେ ନିର୍ମାଁ ନାଗିବା ପରେ
ଛାତ୍ରାଜଣକ ଗୁରୁତର ଅବସ୍ଥାରେ ଛବପଟ ଯେଇଥିବା ବେଳେ
ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୋଟିଏ ଉଷାର କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଥମିକ ବିଦିଆ
ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାଲେଶ୍ବର ଜିଲ୍ଲା ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି
କରାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ଦୃବତାପକୁ ହେବାକୁ
ଶୁଦ୍ଧକାରଣରୁ ଏମ୍ବୁ ସ୍ଥାନୀକର କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଛାତ୍ରାଙ୍କୁ
ଦେଖାଯାଉଥିବା ଯାକ ଦୂର ଜଣା ଛାତ୍ର ଆଦର ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ
କଲେଜର ମୋତିକଳ କଲେଜରେ ବିଦିଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ମିନିଟରେ କୋଟିଏ ଆୟ

ସବୁବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ବିପତ୍ତି ରହିବାକୁ ହୁଏ, ସେ କଳା ବିଷୟରେ ବଳିଭଜ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଉର୍ବଶା ରାଉତରାୟଙ୍କୁ ଭଲଭାବେ ଜଣା। ଉର୍ବଶା ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ ବି ମଡେଲିଂରେ ସେ ଅତ୍ୟାମାନ୍ୟତା ସହ ଆସିଛନ୍ତି। ଅନେକ ସମୟରେ ଉର୍ବଶା ନିଜର ବିକାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଏବଂ ଦାମୀ ଜିନିଷ ପିନ୍ଧି ଲାଭମାଲଭଣକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଏବେ ସେ ନିଜର ଆଉ ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଉର୍ବଶା ସ୍ୱାକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟରେ ୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି। ଏହା ସତ ସେ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ନେଉଥିବା ଅଭିନେତ୍ରୀ। ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଦାବି ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଛି। ଉର୍ବଶା ରାଉତରାୟଙ୍କର ଏକ ଭିଡିଓ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଏବେ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ତାଙ୍କ ରୋଜଗାର ଉପରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରଖୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ କଣେ ଉପମାୟା ପ୍ରତିନିଧି ଉର୍ବଶା ରାଉତରାୟଙ୍କୁ ପଚାରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସର୍ବାଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଭିନେତ୍ରୀ ହେବା ପରେ କିପରି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏହାର ଜଟିଳତା ଉର୍ବଶା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏଭଳି ବିନ ଦେଖିବା ବୋଲି ମୁଁ ଚାହେଁ। ତେବେ କିଛି ଲୋକ ଉର୍ବଶାଙ୍କ ଏଭଳି ଦାବିକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଟ୍ରୋଲ୍ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି।

ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଏସିଆର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଲାଇଭେରି 'ମହମ୍ମଦ ବିନ୍ ରସିଦ୍ ଲାଇଭେରି' ଏବେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି। ଦୁନିଆର ଗୋଟିଏ ମହମ୍ମଦ ବିନ୍ ରସିଦ୍ ଅଲ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନାମାନ୍ୱୟରେ ଏହାର ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି। ଏହାର ନିର୍ମାଣରେ ୨୧୫୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି। ଏହି ହାରଚେକ୍ ଲାଇଭେରିରେ ୧୧ ଲକ୍ଷ ପୁସ୍ତକ, ୬୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ନିବନ୍ଧ, ୬୩ ହଜାର ମ୍ୟୁଜିକ୍ ନୋଟ୍ସ, ୬୫ ହଜାର ଭିଡିଓ, ୫ ହଜାର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ୩୫ ହଜାର ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ର ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ଏଠାରେ ନଅଟି ବିଭାଗ ରହିଛି। ସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ଆରବ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ଶିଶୁ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ମିଡିଆ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବ୍ୟାପାର ପୁସ୍ତକାଳୟ, ଯୁବ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବିଶେଷ ସଂଗ୍ରହ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ମାନବିକ ଓ ଆଚରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମାତ୍ର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ପାଖରୁ ଚାଲିଆସିଥାଏ।

ବିଶାଳ ପୁସ୍ତକାଳୟ

ବିଛଣା ଭାଗ କରି ମାସକୁ ରୋଜଗାର ୪୨ ହଜାର

ସାଧାରଣତଃ ଲୋକମାନେ ଭର ଗଡ଼ା ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ଗଡ଼ାରେ ଗରୁଡ଼ା ଦାନ୍ତି ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ଘରଗଡ଼ା। ନିରୁ ବେଳେ ଶୁଣିଛନ୍ତି କି ନିଜ ବେଢ଼ରୁ ଗଡ଼ାରେ ଦେବା ଲାଏ। ଆଜ୍ଞା ହିଁ ଆପଣ ଶୁଣୁଥିବା ନଥା ସତ। ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ବେଢ଼ର ଅଧା ଗଡ଼ାରେ ଦେଇଛନ୍ତି। ପୁଣି ସେ ଚଣ୍ଡିଛନ୍ତି କିଛି ସର୍ତ୍ତ। ଏହାସହିତ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି ମାସିକ ମୋଟା ଅଙ୍କର ଟଙ୍କା। ଯାହା ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଉଛି। ଏହି ଗଡ଼ାଟି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ସାମାନ୍ୟ ଆସିଛି। ଜଣେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମହିଳା ତାଙ୍କ ଶୋଭାଦାନ ପରେ ବେଢ଼ରୁ ଅଧା ଗଡ଼ା ଦେଇଛନ୍ତି। ଅର୍ଥାତ୍ ବେଢ଼ର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗଡ଼ା ନେଇଥିବା ଦାନ୍ତି ଜଣକ ଶୋଭାପାରିବେ ବୋଲି ସେ ଦିନିକିଆ। ସେହି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଦ୍ୱିତୀୟାରେ ଗରୁଡ଼ା ଏହି ମହିଳାଙ୍କ ନାଁ ହେଉଛି ମୋନିକ୍ ଯେରେମିୟା। ମୋନିକ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ମଡେଲ୍ ସେ ଏପରି ଏକ ଅରବ ଗଡ଼ା ଦେଇଥିବା ନେଇ ଜଣାପଡ଼ିଛି। ସେ ନିଜ ବେଢ଼ରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଫର ଦେଇଥା'ନ୍ତି। ଆଉ ବେଢ଼ ସେୟାର କରି ମୋନିକ୍ ମାସିକ ୪୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ମାସିକ ରୋଜଗାର କରନ୍ତି। ଏପରି କରି ସେ ମାସିକ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି। ଏମିତିକି ମୋନିକ୍ଙ୍କ ସହ ବେଢ଼ ସେୟାର କରିବାକୁ ଯେଲେ କିଛି ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ମାନିବାକୁ ପଡିବ। ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ବେଢ଼ ସେୟାର ସମୟରେ ଦୌଣସି ଦାନ୍ତି ରୋମାଟିକ୍ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏମିତିକି ଶୋଭାଦାନ ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ ମୋନିକ୍। ମୋନିକ୍ଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ କରୋନା ସମୟରେ ସେ ଏକ୍ସଟ୍ରା ରହୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଏକ୍ସଟ୍ରା ଅନୁଭବ ନକରିବାକୁ ଏପରି ଏକ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ। ଫଳରେ ବେଢ଼ର ଅଧା ସେୟାର କରିଥିଲେ। ଆଉ ଏଥିରୁ ସେ ଭଲ ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ କରିପାରିଛନ୍ତି।

ଆଶିକ୍- ମ'ରେ ଆକାଂକ୍ଷା

ଶବକୁ ପୋତିବା ବଦଳରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅବକ୍ଷୟ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତି

ଭଣ୍ଡୋନେସିଆର ବାଲି ସ୍ୱାପ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାହୁର ହ୍ରଦର ପୂର୍ବ ଉପକୂଳରେ ରହିଛି ତୁଳସୀ ଗାଁ। ସେଠାରେ ପର୍ବତ ପରିବେଷିତ ପରିବେଶରେ 'ବାଲି ଆଗା' ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ବସବାସ କରନ୍ତି। ଦାଉର ଦୁର୍ଗିଆକୁ ବିହ୍ନିରୁ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଏହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଐତିହ୍ୟର ଅନେକ ଉପାଦାନ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ରଖୁଛନ୍ତି। ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କର ଶବ ସଦ୍ୱାରର ବିବିଧ ପରମ୍ପରା। ସେମାନେ ଶବଗୁଡ଼ିକୁ କବର ଦେବା କି ବାହା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବେ ଅବକ୍ଷୟ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି। ଅବଶ୍ୟ ଶାସୁଣୀ, ବାଉଁଶ ଓ ଚିଲମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବାଲି ଆଗା ଲୋକମାନେ ଶବକୁ ବାଉଁଶ ଚାଟି ଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖୁଥା'ନ୍ତି। ଦେହରୁ ମାଂସ ଶୁଦ୍ଧି ହେବା ପରେ ଶବଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ନୂତନ ଜୀବନ ଆଶାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ରଖାଯାଏ। ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶବସଦ୍ୱାର ସ୍ଥଳକୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଶବରୁ ପଚାଶକା ଗଢ଼ ବାହାରିଥିବା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି। ଏହା ପଛରେ ରହିଛି ନିଜପରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ବଡ଼ଦୁଃଖ ଯାହାକୁ ସେମାନେ 'ମେନ୍ଦାଲ୍ ଚରୁ' ବା ସୁଗନ୍ଧି ଦୁଃଖ କହିଥା'ନ୍ତି। ଏହି ଗଛର ସୁଗନ୍ଧ ଶବର ଶୂର୍ବିତକୁ ପୂର କରୁଥିବାରୁ ଏହା ଗଛ ଗାଁରେ ସେପରି ତିନିଟି ଶବସଦ୍ୱାର ସ୍ଥଳ ରହିଛି। ଶିଶୁ, ଦୁର୍ଗତଗଣରେ ନୃତ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିନଥାଏ। ପ୍ରତି ଶବସଦ୍ୱାର ସ୍ଥଳରେ ଏଗାରଟି ଲେଖାଏଁ ବାଉଁଶ ଚାଟି ଓ ତାହା ବାହୁଣୀ ଭେଡ଼ା ଗଢ଼ି ରହିଥାଏ। ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଶବ ଶୁଦ୍ଧି ପରେ ଅସ୍ଥି ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ନୂତନ ଶବରୁ ରଖାଯାଇଥାଏ। ବେଳେ ବେଳେ ଶବ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନମିଳିଲେ ତାହାକୁ ସେମାନେ ଘରେ ରଖି ଅପେକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଶବକୁ ପରିବାକୁ ନଦେବା ଲାଗି ପର୍ଯ୍ୟାୟତିରାଚରର ବ୍ୟବହାର କରୁଥା'ନ୍ତି। ସଦ୍ୱାର ସ୍ଥଳରେ ପରା ଗଛ ନ ଆସିବା ପଛରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟତିରାଚର ମଧ୍ୟ ଭୂମିକା ରହିଛି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ।

ଫିଲ୍ମ 'ଆଶିକ୍-ମ' ଘୋଷଣା ହେବା ପରେ ନିର୍ମାତା ଏହାର ପୁଣ୍ୟ ନାୟିକା ଶୋଭିକାରେ ଲାଭପଡ଼ିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଫିଲ୍ମର ଜଣେ ନୂଆ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ନାଁ ସାମ୍ରାଟ୍ ଆସିଛି। ଗଣମାଧ୍ୟମ ସୂଚନାଅନୁସାରେ, 'ଆଶିକ୍-ମ'ରେ ଅଭିନେତ୍ରୀ କାଜିଙ୍କ ଆର୍ଯ୍ୟନ୍‌ଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ କରୁଡ଼ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଆକାଂକ୍ଷା ଶର୍ମାଙ୍କୁ କାଷ୍ଟ କରାଯାଉଛି। ଆକାଂକ୍ଷା ଏ ଦେଇ ଫିଲ୍ମମେକରଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ଭେଟି ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି। ଯଦି ସବୁ ଠିକ୍ ଲୁହେ, ତେବେ ସେ 'ଆଶିକ୍'ର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସଂସ୍କରଣରେ ପୁଣ୍ୟ ନାୟିକା ହେବେ। ତେବେ ଫିଲ୍ମମେକର ଅଦ୍ୟାବଧି ଏ ନେଇ ଔପଚାରିକ ଘୋଷଣା କରିନାହାନ୍ତି। ମିଡିଆ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ନିର୍ମାତା ନୂଆ ବେହେରା ଶୋଭୁଛନ୍ତି। ଆଶିକ୍ ପ୍ରାଂସାଦିରେ ଆରମ୍ଭରୁ ନୂଆ ବେହେରା କାଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି। ଗାୟନ ରୟ ଓ ଅନୁ ଅଭିନୟରୁ ଅନୁ ବା ଆଦିତ୍ୟ ରୟ କପୁର ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା କପୁର, ଏମାନଙ୍କ ତାଳା ଯୋଡ଼ିବୁ ବର୍ଷକ ଛୁଟି ପଛର କରିଥିଲେ। ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି, କାଜିଙ୍କ ସହ ଆକାଂକ୍ଷାଙ୍କ କେମିଷ୍ଟି ବହୁତ ଭଲ ହେବ। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଫିଲ୍ମ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଜେନିଫର ହିଂଡେଲ, ସାଥୀ ଅଲି ଖାନ, କ୍ୟାଟ୍ରିନା କ୍ୟେଫ୍ ଓ ଦୀପିକାଙ୍କ ସମେତ ଅନେକ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ନାଁ ଫିଲ୍ମର ଭିତ୍ତରେ ପାଇଁ ସାମ୍ରାଟ୍ ଆସିଛି। ତେବେ ଅଦ୍ୟାବଧି କାହା ନାଁରେ ମୋହର ବାଜିନି। ଆକାଂକ୍ଷା ଜଣେ ମଡେଲ ଓ କରୁଡ଼ ଫିଲ୍ମ ଅଭିନେତ୍ରୀ। ମଡେଲିଂ ସେ କ୍ୟାରିଅର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ଭିଜିଲ୍ ହୋଇଥିବା କରୁଡ଼ ଫିଲ୍ମ 'ହିପିବୁମ୍' କରିଥିଲେ ସେ ଘିନେ କ୍ୟାରିଅର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ବଲିଉଡ଼ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଗୀତର ଶ୍ରଦ୍ଧା ସହ ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଭିଡିଓ 'ଭିସୋ ୮୨'ରେ ମଧ୍ୟ କାମ କରିଥିଲେ। ଏହା ପରେ ଭରସାକ୍ ଭେଟିଂ ଲୁକ୍‌ସ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥିଲା। ତେବେ ଭରସା ଏ ନେଇ ମୁହଁ ଖୋଲିନଥିଲେ। ମହେଶ୍ୱର ବାବୁ, ବଲ୍ଲୁଷ୍ ଧସ୍ତନ ଓ କାଜିଙ୍କ ଭଳି ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ବିଜ୍ଞାପନରେ ସେ ନଜର ଆସିଛନ୍ତି। ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ଫିଲ୍ମମେକର ମହେଶ୍ୱର ବାବୁ 'ଆଶିକ୍-ମ' ବିଷୟରେ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଥିଲେ, ଫିଲ୍ମର ପଛପଟା କାମ ଶେଷ ହୋଇଛି। ନିଜ ଭେଟି ଖୋଜା ଚାଲିଛି।

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୨୫, ଜୁଲାଇ ୧୩

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆସୁଛନ୍ତି- ଅନେକ ଉପଲକ୍ଷିତ ହେବ ତର୍ଜମା

ଯଶସୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଓଡ଼ିଶା ଗନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ । ‘ବର୍ଷ ଏକ ମାତ୍ର ଉପଲକ୍ଷି ଅନେକର ହେବ ତର୍ଜମା’ । ମୋହନ ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗରେ କରିଥିବା ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ତିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛଁ ଯାହାକୁ ଯଶସୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ ଏବଂ ନିଜର ମତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ତଥା ଦଳର ହିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ନା କରିନାହଁନ୍ତି, ତାରି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପରବର୍୍ତୀ ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେବେ ନା ବାଦ ପଡ଼ିବେ ନିର୍ଭର କରେ ? ମୋହନ ସରକାର ନିଜର ବର୍ଷପୁରାଣା କୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ଛପା ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ବିରାଟ ଆଲୋଚ୍ୟା ରେ ନିଜର କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛଁ । ଏବଂ ୨୦୩୬ ରେ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ୧୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ତି ଅବସରରେ ତାଙ୍କର ମନ ଗହନରେ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ କି କି ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଦରକାର ତାର ଏକ ରୋଚ ମ୍ୟାପ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହଁ ୨୦୪୬ ରେ ଆମ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଶତାବ୍ଦୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ଦେଶକୁ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ପହଂଚାଇବା ପାଇଁ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଭୂମିିକାକୁ ନେଇ ସେ ତାଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଛଁ । ଆଜକୁ ଏକ ବର୍ଷ ତଳେ ଜନତା ମହାଦଳରେ ମୋହନ ସରକାରର ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବରେ ଯାହା ମନରେ ଭାବିଥିଲେ ତାକୁ ଲୋକସେବା ଭବନ କୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ୨୪ ମିନିଟ୍ ରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତି ନେଇଛଁ ବୋଲି ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛଁ । କିଁ ମନରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଙ୍କି ମାରେ ୨୦୩୬ ଓ ୨୦୪୬ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୋଚମ୍ୟାପ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାମାୟଣର ଏକ ରୋଚକ କଥା ମନକୁ ଆସେ ଯାହା ହେଲା ଲଙ୍କାଧିପତି ରାବଣର ନିଧନ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁଜ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ବ୍ରହ୍ମକ୍ଷ ରାବଣ ଠାରୁ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ବଡ଼ଭାଇର ଆଦେଶରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ଥିବା ରାବଣ ର ଶିର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ବିନମ୍ର ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ଏତାଦୃଶ କାର୍ଯରେ ରାବଣ ହର୍ଷବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ କହିଥିଲା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବିରସ ମନରେ ଫେରିଆସି ଭାଇଙ୍କୁ ସମ୍ମତ ବୃତ୍ତାଁ କହିବାକୁ ରାମ କହିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମକ୍ଷ ରାବଣର ଶିର ପ୍ରଦେଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ । ଯାହା ଠାରୁ କିଛି ଶିକ୍ଷା କରିବ ତାର ପାଦଦେଶରେ ରହି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରାଯାଏ । ତୁମେ ଆଉଥରେ ଯାଅ ପାଦଦେଶରେ ହାତ ଯୋଡ଼ି ବସି ନିବଦେନ କର ସେ ଦୁମ୍ଭକୁ ନିଷ୍ଠୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ , ଭାଇଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଠିକ ସେହିପରି କରିବାକୁ ରାବଣ ହର୍ଷବା ସହିତ କହିଥିଲା ହେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କାଲି କିଏ ଦେଖୁଛି ? ତେଣୁ ଯାହା କାଲି କରିବ ଆଜି ଭାବିଛ ତାହା ଆଜି କର ଓ ଯାହା ଆଜି କରିବାକୁ ଭାବିଛ ତାକୁ ସତ୍ତେ ସତ୍ତେ କର କାରଣ ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ସମୁଦ୍ର ପାଣିକୁ ଦୁଗ୍ଧ କରିଦେବି ମୁଁଙ୍କୁ ଆରୋହଣ ନିମିତ୍ତ ଶିତି କରିଦେବି ମାତ୍ର କିଛି କରି ପାରିଲିନି । ଭାଗବତ ଅନୁସାରେ ‘ଭବନା ମୁଳେ କାଳ ଥାଇ – ପ୍ରାଣା ତା ଜାଣି ନପାରଇ’ ! ତେଣୁ ସରକାର ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟତ ପରିକଳ୍ପନା କରିଛନ୍ତି ତାକୁ ପଥା ଶୀଘ୍ର ପୂରଣ କରି ପ୍ରାସ୍ତୁତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ‘ ନିଶ୍ଚାସେ ନୈବ ବିଶ୍ୱାସମ କଦାରୁତ ଭବିଷ୍ୟତ’ । ତାଙ୍କ ଶାସନ ବର୍ଷରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚାରି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ସହ ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ମରାମତି, ୫୦୦ କୋଟି କର୍ପସ ପଞ୍ଚ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଇଁ, ସୁରତ୍ରା ଯୋଜନାରେ ମା ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ, ଅନୁରାଜା କୃଷକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାନ କ୍ଳଜ୍ୱଳାମି ପ୍ରାଣ ୮୦୦ ଡକର ଜନପ୍ରତି ସବସିଡି ମାଧ୍ୟମରେ ଧାନ ବ୍ଳ୍ୱଳାମି ୩୧୦୦ ଟଙ୍କା ପହଂଚାଇବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ୧୬ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲକ୍ଷପତି ବିବି,

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

– ଓଡ଼ିଆର ସମ୍ମାନ, ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ମାନ –

ଭାରତୀୟ ଦଶନରେ ସାରାବିଶ୍ୱ ଏକ ପରିବାର

ଗୋପାଳ ମହାପାତ୍ର

ପୂର୍ବ କାଳରେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ବା ଗାଦି ପାଇଁ ରାଜାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେଇ ପରମ୍ପରା ବଦଳିଯାଇଛି ଓ ଶାସନ ଗାଦି ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆମେ ଆପଣେଇ ନେଇକଚେ । ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନରେ ଏକ ମୌଳିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଯୁଦ୍ଧ ଶତ୍ରୁଭାବରେ ଲଢ଼ା ଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚନ ବହୁଭାବରେ ଲଜାଯାଉଥିଲା ଯଦିଓ ଏହି ଭାବରେ ଏବେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଯୁଦ୍ଧରେ ଲଢେଇ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସହ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚନରେ ଲଢ଼ିବାବାଲା, ପ୍ରତି ପକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧରେ ଶରୀର ଏବଂ ପ୍ରାଣର ବଳି ଅର୍ଥାତ୍ ହତ୍ୟାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚନରେ ମନ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍କାଳୀନରେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଶାସନ ଗାଦି ପ୍ରାପ୍ତି ପରମ୍ପରାର ଏହି ମୌଳିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା କରି ନିର୍ବାଚନର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆପଣେଇବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଥିବା କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ମଧ୍ୟ

ଜରୁରୀ । ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମୀରେ ଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରର ସମମୂଲ୍ୟ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଆମ ସମ୍ପ୍ରଧାନକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ପୌରାଣିକ କାଳର ବିଚାର ନକରି ଆମେ ବିଗତ ୨୦୦୦ ବର୍ଷ ତଳର ଘଟଣାକୁମକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଭାରତରେ ନିଜ ନିଜର ଭୌଗୋଳିକ ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ରହି ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରୁଥିବା ତଥା ନିଜ ରାଜ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଥବା ରାଜ୍ୟ ବିକ୍ଷାର ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ଶହ ଶହ ରାଜା ଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ କାରଣରୁ ଭୌଗୋଳିକ ବିରାଜନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭାରତର ସାଂସ୍କୃତିକ ଏକତାକୁ ବଜାୟ ରଖିବାର କାମ ସାଧି-ସବୁ ଏବଂ ମୂଳାନ୍ତ ଶ୍ରେଣିକି ଜଳାକାର ଏବଂ ସାହିତ୍ୟିକ ମାନେ କରୁଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଇ ସଂସ୍କୃତି ସାଧକଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧକ ନଥିଲା ବରଂ ସହାୟକ ଥିଲା । କାରଣ ଭାରତ- ରାଷ୍ଟ୍ରର ସାଂସ୍କୃତିକ ଚିନ୍ତନରେ – ‘ଏକ୍ ସତ୍ ବିପ୍ରା ବହୁଧା ବଦିତି’ କଥାଟା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଥିଲା । ସତ୍ୟ ଯଦିଓ ଏକ କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୱାନ ବା ଜ୍ଞାନୀ ମାନେ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିଜ ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଉପରେ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ଭାବ

ରାଜା ଏବଂ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଥିଲା । ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ ବିଭିନ୍ନ ପଦ୍ମାୁ ଧର୍ମର ସହଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଏଇ ଭାରତର ପରିଚୟ ଥିଲା । ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଆଦିକ ସହ ଜୈନ, ବୁଦ୍ଧ, ଆଦି ପଦ୍ମାଧର୍ମକୁ ଭାରତୀୟ ସମାଜ ଆପଣେଇ ନେଇଥିଲା । କମ୍ବୁର୍ଦ୍ଧ ପ, ଭାରତଖଣ୍ଡ, ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତ, ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ, ଭାରତ ଆଦି ନାମରେ ଖ୍ୟାତି ପ୍ରାପ୍ତି ଏହି ଭୂଭାଗ ‘ଭା’ରେ ‘ରତ’ (ଭାରତ) ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱ ସମୁଦାୟ ଏହି ଅର୍ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ନାଳନ୍ଦା, ତକ୍ଷଶାଳା ଆଦି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସାରାବିଶ୍ୱରେ ଜ୍ଞାନ ବିତରଣ କରୁଥିଲେ । ଭାରତରେ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପଦ ସହ ଆର୍ଥୀକ ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟ ଭରିରହିଥିଲା ଓ ଏହି ଭାରତ ଭୁଖଣ୍ଡକୁ ବିଦେଶମାନେ ‘ସୁମାର ଚିଡିଆ’ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ‘ଶତ ହସ୍ତେ ସମାହାର ସହସ୍ର ହସ୍ତେ ବିକିର’ ଏହି ସ୍ୱତ୍ରର ଆଧାରରେ ଶହେ ହାତରେ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପଦ ତଥା ଆର୍ଥୀକ ସମ୍ପଦ ଯୋଗାଡ଼ କରି ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ହଜାର ହାତରେ ବିତରଣ କରିବା ଭାରତବାସୀ ତଥା

ଚିନ୍ତିତ କରିବା ସହ ଏସବୁ ଉପରେ କବଳା କମାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଏମାନେ ଜୁରାନ ନାମକ ଗ୍ରନ୍ଥର ରଚନା କରି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରି ଥିଲେ । କେବଳ ଛଳ କପଟ ନୁହେଁ ଶସ୍ତ୍ରର ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ଧର୍ମର ବିକ୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପାଖାପାଖି ୪୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସୁଦୃଢ଼ କରି ଏମାନେ ଭାରତ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଭାରତର ଉଦାରତା ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବରଦାନ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଛୋଟ ଛୋଟ ରାଜ୍ୟର ରାଜା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମତାନ୍ତର ଓ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ଏମାନଙ୍କୁ ସୁହାଇଥିଲା । କୁମାରତ ଭାବେ ୭୦୦ ବର୍ଷ ସେମାନେ ଭାରତର ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହି ଭୂଭାଗରେ ଶାସନ କରିଥିଲେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମର ବିକ୍ଷାର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ମାନ୍ୟତା ଉପରେ, ପ୍ରତାକ ଉପରେ ଏବଂ ସାଧନା କେନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ସହ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ଥିଲା ଏମାନଙ୍କ ରଣନୀତି ।

ଭାରତ ପାଇଁ ଏହା ଉପେକ୍ଷିତ ନଥିଲା । ଏଣୁ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ସାଧକ ତଥା ରାଜା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ବଜାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଉକ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସାହାଜ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ । ନାରୀ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିକୁ ଉପଭୋଗର ବକ୍ଷୁ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭାରତୀୟ ମାନସିକତା ନୁହେଁ । ଏଣୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସହ ବିରୋଧାଭାଷ କେବଳ ରାଜକାୟ ଗାଦି ପାଇଁ ନଥିଲା ବରଂ ଥିଲା ମାନବୀୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇଁ । ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ସବୁବେଳେ ଶାନ୍ତି ଓ ସଦ୍‌ବାଚକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ ।

ଭାରତ ଭୂଭାଗକୁ ପର୍ଯ୍ୟମ ଦେଖିବା ଆସିଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ହେଉ ବା ଶସ୍ତ୍ର ସହାୟତାରେ ଆସିଥିବା ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଏସବୁକୁ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛି । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ବିଶ୍ୱର ପୁରାତନ ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ଏହା ବିଦିଧତାରେ ଭରପୁର । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ ପରିବାର ବୋଲି ଭାବି ଆସିଛି ।

ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ରଣପୁର ମୋ : ୯୪୩୮୪୮୫୦୯୪

ତିନ୍ତା କରିଆନ୍ତୁ । କାରଣ ଏହା ଏକ ମାମୁଲି ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ । ସେହିପରି ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଆସ୍ଥାକ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏହା ଆପଣଙ୍କର ଗଳାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଆପଣ ଏକ ଭଲ ରୂଚିବଟିଏ ତିଆରି କରି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷକୁ ଉଠିବା ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ଯୋଗ ପ୍ରାଣାୟମ ବା କୌଣସି ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ, ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ଶୁଦ୍ଧ ଭଲ । ନିଜର ଶାଳବା ଓ ବିଶ୍ୱାମ ସମୟ ଏକ ସୁନର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖନ୍ତୁ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ । ଖାଦ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ କାନର ସମସ୍ୟାକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଥାଏ । ଖରାଦିନେ ପାଣିରେ କୁଡ଼ି ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ତେବେ କାନ ଭିତରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ପାଣି ପିଣିଯାଏ ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କାନ ବିକ୍ଷାର ହେଉଥିବା ବାସା ଅଣ୍ଡାନ୍ତର ଠାରୁ କାରଣ ହୁଏ ଏବଂ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାନରୁ ପାଣି ମଧ୍ୟ ବାହାରେ । ସେହିପରି ନାକରେ କାଠି ଭର୍ତ୍ତିକରି ଛିକିବା ଅଭ୍ୟାସ ଅନେକଙ୍କର ଥାଏ । ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ । ଖରାଦିନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଘାତକ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଇଥାଏ ଯାହା ହେଉଛି କେତେ ଜଣଙ୍କର ତାନ୍ତ୍ର ଖରା ସମସ୍ୟା ବା ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିବା ମସ୍ତିଷ୍କଜନିତ ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ନାକରୁ ରକ୍ତ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ । ଏ ବିଗଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ସହ

ଖରାଦିନରେ କାନ-ନାକ-ଗଳାର ଯତ୍ନ

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଆସୁ ଆସୁ ତତକା ଖରା ଜନଜୀବନକୁ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି । ତତକା ଖରାକୁ ଅବେଳିଆ କାଳବୈଶାଖୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷକରି କାନ-ନାକ-ଗଳା ପରି ଏକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଶରୀର ତତ୍କୁ ଅବ୍ୟବହୃତ କରୁଛି । ପ୍ରାୟତଃ ଖରାଦିନକୁ ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚସମ୍ବନ୍ଧର କଥା ଅନେକ ରୋଗ ରହିଥାଏ । ଆସବୁ ଚିକିତ୍ସ ଜାଣିବା ଶରୀର ସବୁଠାରୁ ସର୍ବକାତର ଅଙ୍ଗ ହେଉଛି କାନ । ଖରା ଦିନରେ ତାନ୍ତ୍ର ଖରା ଓ ଧୂଳି କାନ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ନାକ ଓ ଗଳାକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରିଥାଏ । ଗରମ ପାଗରେ ଅଣ୍ଡା ଚିକିତ୍ସା କରିବାଦ୍ୱାରା ଏହା ଉପଶମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନେକ କ୍ଷତିକାରକ ବା ଘାତକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଆଜିକାଲି ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍‌ର ଭୟର ଫୋନ୍ ଅନେକ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଏହା କାନରେ ଲାଗି ରହୁଛି । କିନ୍ତୁ ତାନ୍ତ୍ର ଖରାରେ ମୁଣ୍ଡକୁ ବୋହୁଥିବା ଝାଙ୍କ ଏହି ଭୟର ଫୋନ୍‌ର ତୁଳା ଅଂଶକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି କାନର ଅଭ୍ୟାସ ରଖନ୍ତୁ । ଶେଷ ହେଲେ ଏକାନ୍ତରେ ତୁଳା ଗୁଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ପାଣି ପିଅନ୍ତୁନାହିଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଚିଶେଷକରି ଯୁବବର୍ଗ ଆଉ ପିଲାମାନେ ନଦୀ, ପୋଖରୀରେ ବୁଡ଼ି ଗାଧୋଇବାର ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ

ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ହେବ ଏହି ପାଣିକୁ ଭଲ ଭାବେ ସିଫାଇ ପାନୀୟ ଯୋଗ୍ୟ କରିବା । ଫିଙ୍ଗରେ ରହୁଥିବା ଅଣ୍ଡା ପାଣି ଆଦୌ ପିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେହିପରି ବଜାରରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ତଥାକଥିତ କୋଲଡିଙ୍ଗ୍ସ ଠାରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଦୂରେଇ ରହିବା ଖୁବ୍ ଭଲ । ତେବେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ରକ୍ତଚାପକୁ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବା ସହ ତାନ୍ତ୍ର ଖରାପାଇଁ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ।

ଏହି ରତ୍ନରେ ପୂର୍ବରୁ ରକ୍ତଚାପ ଥିବା ରୋଗୀ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଜନିତ ବ୍ୟବହାର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି ତେଣୁ ଏହି ରୋଗୀମାନେ ଏହି ସମୟରେ ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଚିକିତ୍ସା ରଖିବା ଉଚିତ । ରକ୍ତଚାପ ସମସ୍ୟା ଥିଲେ ପ୍ରଥମରୁ ଏହାର ନିରାକରଣ କରନ୍ତୁ । ଉଚ୍ଚସ୍ପିଡି, ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ବା ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିବାକୁ ଥିଲେ ନିଜ ଶରୀରର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଥା ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । କାନ କୁଣ୍ଡାଳବା ପରି ଆବଶ୍ୟକ କଲେ ଶୋଧିତ ତୁଳାକାଠି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଯେକୌଣସି ଜିନିଷକୁ କାନ ଭିତରେ ପୁରାଇବାର କୁଅଭ୍ୟାସ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ । କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ବାହାରର ଅପରିଷ୍କାର ପଦାର୍ଥ କାନ ଭିତରକୁ ଯିବା ସହ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପାର୍ଶ୍ୱପ୍ରତିକ୍ରିୟା

ନାମାୟଣ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଶ୍ୱାଳ

ସତୀ କରିବା ଉଚିତ । ଖରାଦିନେ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବ ରହିଥିଲେ ଏହା ଗଳାକୁ ବି ସଂକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ବାଟ କଳ୍ପାଏ । ଏହି ସର୍ବ ଏହାସା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶରୀରର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅଙ୍ଗକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ଏବଂ ଏହା ଅନେକ ସମସ୍ୟାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ହୁଏ । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବ ସମସ୍ୟା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟିକରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାକକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଏ । ତେବେ ଏହାକୁ ଅଣହେବା କଲେ ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସାଇନୋସାଇଟିସ୍ ସମସ୍ୟାର ବଡ଼ କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ନିୟମିତ ଭାବେ କାନୁ ସତୀ ରଖନ୍ତୁ, ବୁଣ୍ଡାଳ ବୁଣ୍ଡାଳି କୌଣସି ତେଲ ବା କାଠି କାନ ଭିତରକୁ ପୁରାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଖରାଦିନେ କେତେକଙ୍କ

‘ରାମ ନାମ ହିଁ ମୋର ବଳ’

ଧରି ଆଣିଲେ ଏବଂ ଦୁଃଶ ରାବଣର ଦୁର୍ଗତେ ବର୍ଷାଧିକ କାଳ ରହି ମଧ୍ୟ ସାତା ତାଙ୍କର ସତୀରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିଲେ । ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷ କାଳ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରି ରହିପାରିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କର କଷ୍ଟରୁ ରାମନାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନିର୍ଗତ ହେଉନଥିଲା । ଏଣୁ କଳିଯୁଗର ଦୁଷ୍ଟଶତ୍ରୁ ସତୀ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ରାମନାମ କପିବାକୁ ତୁଳନା ଦାସ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଭଗବାନ ରାମଙ୍କ ଉପରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ନିଷ୍ଠ ତାଙ୍କର ଜୀବନରେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଲା । କୁମ୍ଭେ ତାହା ବିକଶିତ ଏପଂ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା । ଏପରିକି ତାହା ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ଏପରିକି ତାଙ୍କ

ରାମ ମଉନ୍ତି ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ଜୀବିତ ଏବଂ ଅବ୍ୟର୍ଥ ବୈଦ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛୁ । ୧୯୪୬ ମସିହାରେ ସେ ଥରେ କହିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ରୋଗ ହେଉ, ହୃଦୟ ସହକାରେ ଜଣେ ଯଦି ରାମ ନାମ ନିଏ ତାର ରୋଗ ଅବଶ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ହରିଜନ ସେବକ ତା ୩/୩୩୧ ୧୯୪୬ । ଶାରୀରିକ ରୋଗକୁ ଦୂର କରିବାରେ ରାମ ନାମ ଅଜ କିଛି ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ । ଯିଏ ତାଙ୍କର ନାମ ନିଏ, ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିପ୍ଳବ ଉଦ୍ଧାର ଜମା କରିଚାଲେ । ଏହା ଏଭଳି ଏକ ଉଦ୍ଧାର ଯାହା କେବେ ସରେ ନାହିଁ, ସେଥିରୁ ଯେତେ କାଢ଼ିଲେ ତାହା ଆହୁରି ବଢ଼ୁଥାଏ ।

ରାମ ମଉନ୍ତି ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ଜୀବିତ ଏବଂ ଅବ୍ୟର୍ଥ ବୈଦ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛୁ । ୧୯୪୬ ମସିହାରେ ସେ ଥରେ କହିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ରୋଗ ହେଉ, ହୃଦୟ ସହକାରେ ଜଣେ ଯଦି ରାମ ନାମ ନିଏ ତାର ରୋଗ ଅବଶ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ହରିଜନ ସେବକ ତା ୩/୩୩୧ ୧୯୪୬ । ଶାରୀରିକ ରୋଗକୁ ଦୂର କରିବାରେ ରାମ ନାମ ଅଜ କିଛି ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ । ଯିଏ ତାଙ୍କର ନାମ ନିଏ, ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିପ୍ଳବ ଉଦ୍ଧାର ଜମା କରିଚାଲେ । ଏହା ଏଭଳି ଏକ ଉଦ୍ଧାର ଯାହା କେବେ ସରେ ନାହିଁ, ସେଥିରୁ ଯେତେ କାଢ଼ିଲେ ତାହା ଆହୁରି ବଢ଼ୁଥାଏ ।

କରିବା ? ଆମର ତ ଏତିକି ଶିଖିବାର ଅଛି ଯେ ହନୁମାନଜୀଙ୍କ ଭଳି ଶକ୍ତି ଶୈବାବଳିପୁ ଶରୀର ଆମର ନହେଇ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭଳି କାହ୍ନୁବାତୋୟଂ ଚୈଦେ୍ୟା ଆହୁ ତ ବିକଶିତ କରିପାରିବା । ଚାହିଁଲେ ଏହି ଉଦାହରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଜଣେ ସିଦ୍ଧ କରିପାରିବ । ସିଦ୍ଧ ନ ହୋଇପାରିଲେ ନ ହେଉ ତାଙ୍କୁ ତେଷା କରିବା ତ ଡ଼େର । ଗୀତାରେ କୁହାଯାଇଛି ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଫଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ । ଏଣୁ ତୁମକୁ, ମୋତେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାୟାସ କରିାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିଦିନ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଜଣେ ଭଉଣୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଡ଼ି ଲେଖି ମଧ୍ୟ ବାପୁ ଏକଥା ଲେଖୁଥିଲେ ଯେ ସଂସାରରେ ଯଦି କୌଣସି ଅବ୍ୟର୍ଥ ଔଷଧ ଅଛି ତାହେଲେ ତାହେଁ ହେଉଛି ରାମନାମ ।

କଟକ

ମାର୍ଚ୍ଚକ ଦେହ ଭଲ ନାହିଁ ବୋଲି ଶୁଣିଲି ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ଠାରୁ। ଦିନେ ଦୁଇତିନି ଦିନରେ ଯାଇ ବୁଲି ଆସିଲେ ଭଲ ହେବ ବୋଲି ଆମେ କଥା ହେଲୁ। ମାମୁ ମାର୍ଚ୍ଚକ ବୟସ ଅଣୀ ପାଖାପାଖି ହେବ। ରହନ୍ତି ପୁରୀରେ। ହେଲେ ପୁରୀ ହେଉଛି ଏବେକାର ଠିକଣା। ପୈତୃକ ଜାଗା ଅନୁ୍ୟ ଦେହଶହ କଲୋମିଟର ଦୂର ଗାଁ ରେ। ଗାଁ ର କମିବାଡ଼ି ସହିତ ଘରଡିହ ଖଣ୍ଡିକ ବିକ୍ରି କରିଦେଇ ପୁରୀରେ ଜାଗା ଖଣ୍ଡେତ କିଣି ଘର ତିଆରି କରି ରହିଲେ। ହେଲେ ପୁରୀ ସହରକୁ ନିଜର ପସନ୍ଦ ରୂପେ ମାମୁ କାହିଁକି ବାଛିଲେ ମୋ ପିଲାମାନ ସେତେବେଳେ ବୁଝି ଯାରିନଥିଲା । ‘ ପୁରୀରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ର’ହନ୍ତି’, ସେଥିପାଇଁତୋ ମାମୁ ଯାଇ ସେଇଠି ରହିଲେ’ ବୋଲି ଯେତେବେଳେ କହିଲା ମୁଁବିଶ୍ୱାସ କଲି ନାହିଁ।କାରଣ ବୋଉର ମୁହଁର ଅତୀତ ଭାବ ଏବଂ କହିବାର ଚୈଲା ଭିନ୍ନ କିଛି ସୂଚିତ କରୁଥିଲା।

ମାମୁଘର ବୋଲି କହିବାକୁ ଆଉ କିଛି ନଥିଲା ମୋ ପାଇଁ।ସେବେନ ଦୂର ଲାଗୁଥିଲା ମାମୁଘର।ପୂଜା ପାର୍ବଣ ବା ଉତ୍ସବ କିଛି ପାଖେଇ ଆସିଲେ ମନରେ ବିରସ ଭାବ ପୁଡି ଉଠୁଥିଲା ଆପେ।ବୋଉ ମୁହଁରେ ତା’ର ଝଲକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାରି ହେଉଥିଲା।ମୋ ଭିତରୁ ଉଦବେକନ ମରିଯାଇଥିଲା ଭିତରେ ଭିତରେ। କାହାକୁ ଆଉ କିଛି କହି ହେଉନଥିଲା ମାମୁଘର ବୁଲି ଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ। ଯାହା ହେଉ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ମୁଁ ପୁରୀ ଅମିମ୍ବଖେ ଯିବାକୁ ବାହାରିବା ବେଳକୁ ବଡ଼ଭାଇ ବାମନ୍ୟ ଅସ୍ତସ୍ତ ଥିବାରୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ। ପରେ କେବେ ଯିବା ତାଙ୍କ କଥାକୁ କାଟି ମୁଁ ପଛଞ୍ଚିଲି ପୁରୀରେ, ମାମୁଘରେ...! ମାମୁଙ୍କ ନଜର ପଡିଲା ମୋ ଉପରେ ତ ‘ଦେଖ ଦାମୁ ଆସିଛି’ ବୋଲି ଖୁସିରେ ଚିଲେଇଲେ। ଚଳି କହିଲେ ମାର୍ଚ୍ଚକ ଉଚ୍ଚେଜଣାରେ। ମୋତେ ଅଗ୍ରନକ ଦେଖି ଘଟେରେ ସେମାନେ ଖୁବ୍‌ଖୁସିଲେଖେଲେ ବୋଲି ମୋର ଅନୁଭବ ହେଲା।

ସମୟର ଅନ୍ତରାଳେ

କଥା ଅବସରରେ ମାମୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ସେମାନଙ୍କ ଏକଲାପକାର କଥା କହି ଖୁବ୍ ମନଦୁଃଖ କଲେ।

ଦୁଇ ପୁଅ ଯାକ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ର’ହୁଥିଲେ। ବଡ଼ପୁଅ ସୌଭାଗ୍ୟ ବେଦେଶରେ ଏବଂ ସାନପୁଅ ସୌରଭ ରହୁଥିଲ। ଭୁବନେଶ୍ୱରେ।ସାନପୁଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରର ଯାଇ ଅଲଗା ରହିବ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନଥିଲା। ସେଇଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ମାମୁଙ୍କ ବୃତ୍ତି ପାଇବାର କଥା।ସାରା ଓଡ଼ିଶାର ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ମୋ ମାମୁ ସବୁଠୁ ଭଲ ପଢୁଥିଲେ ଏବଂ ବୃତ୍ତି ପାଇଥିଲେ ବୋଲି କହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଇଥିଲି। ଆମ ମାମୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଡ୍ରେନ ଅଛି ବୋଲି ବି ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଉନ୍ହରାମି ମାରିଥିଲି। ସେମାନେ ମୋ କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ବି କରିଥିଲେ। ମାମୁଙ୍କର କୋଠାଘର, ପୁଣି ରାଜଦୂତ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଅଛି। ତାହେଲେ କାହିଁକି ଡ୍ରେନ ଟିଏ ନଥିବ ଏମିତିଆ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ? ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ବି ନଥିଲା। ସେଦିନ ବୋଧହୁଏ ମୋ ଜୀବନର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ଥିଲା। ମାମୁ ଆମଘରୁ ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ମୋତେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ବସେଇ ନେଇଯିବେ ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲି ପ୍ରଥମେ ଯେତିକି ଖୁସି ହେଲି ପରେ ପରେ ସେତିକି ଭୟ ମୋତେ ଖାଇ ଗୋଡାଇଲା। ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସାଇକେଲ କ୍ୟାରିୟର ବସିବା ଛାଡି ମୋଟର ସାଇକେଲ ପଛରେ ବସିବାକୁ ଯାଉଥିଲି ତ ସେଇଥିପାଇଁ...! ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ବୋଉ ମୋତେ ମାମୁଙ୍କ ପଛରେ ବସେଇ ଦେଲା ଏବଂ ମାମୁ କୁ ଜାତୁଡି ଥରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲା।

ମାମୁ ଗାଡି ଷ୍ଟାର୍ଟ କଲେ ତ ମୋ ଛାଡିରେ ଛନକା ପଡିଲା।ମୋ ପଛରେ ଟିକିଏ ସମୟ ପରେ ଘରକୁ ଯିବ ଆଉ ପରିବାର ଓ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀଙ୍କ ସହ କିଛି ଖୁସିର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସାଉଡି ଆଣିବ ସୁଚି ଭାବରେ। କହୁ ଦିନ ଆଗରୁ ଦାସ୍ତି ପ୍ଲାନ କରିଥିଲା ଏଇ ଛୁଟି ପାଇଁ। ଯାହା ହଉ ଏଥର ତାକୁ ଆଉ ଟିକେଟ କ୍ୟାନସେଲ କରିବାକୁ ପଡିବନି । ଏଥର ରଜରେ ସେ ମନଭରି କିଛିଦିନ ରହିପାରିବ ନିଜ ପରିବାର ସାଙ୍ଗରେ । ଏବେଠାରୁ ଦାସ୍ତି ମନ ଭିତରେ ତାର ପୁରୁଣା ସୁଚି ସବୁ ଆସି ଯାଉଥାଏ । ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ବିତି ଗଲାଣି ଏ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେଠାରୁ ଦାସ୍ତି ଘର ଛାଡି ତାର କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହୁଛି । ଏଇ ଦଶ ବର୍ଷ ଭିତରେ କେବେ ସେ ସୁଯୋଗ ଆସିନାହିଁ କି ,ସେ ରଜ ସମୟ ରେ ଘରକୁ ଆସିଛି । ଯାହା ହେଉ, ଏଇ ବର୍ଷ ତ ସେ ଦଶ ବର୍ଷର ଷଡି ପୂରଣ କରିନେବ । ଏବେ ବି ତାର ମନେ ପଡୁଛି କେତେ ଆନନ୍ଦର ଦିନ ଥିଲା ସେ ସବୁ । ସମ୍ଭବ ସିନା କମ ପାଖା କିନ୍ତୁ ସେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ଭଳରେ ମଧ୍ୟ ହୁଏଯ ଭରି ଯାଉଥିଲା ଅପାର ଖୁସିରେ ଯାହା ଆଜି ପୁଲା ପୁଲା ଟଙ୍କା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଦାସ୍ତି ସେ ଦଶ ପୟର ବର୍ଷ ଡକର ଚୁଡିରେ ଛଜି ଯାଇଥିଲା । ଖାଲି ଯେ ରଜ ଛୁଟି ତିନିଦିନ ରଜ ମଉଜ ହେଉଥିଲା ତା ନୁହେଁ ବରଂ ଏଇ ପର୍ବର ଗୁରୁତ୍ୱଟି ବହୁତ ଆଧୁନିକ ଏବଂ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଥିଲା । ସହି ପରୁର ମୂଳ ଅର୍ଥ ଥିଲା ଏମିତି, ଯାହା ନାରାଡ଼ (ଝିମେନ୍,ହୁଡ) ର ସ୍ୱାକୃତି ଓ ସମ୍ମାନକୁ ଉତ୍ସବର ରୂପ ଦେଇଥିଲା । ଆଜି ଯେଉଁ ବିଦ୍ୱାରକୁ ଆଧୁନିକ ସମାଜ ପୁନଃ ପ୍ରଚାର କରୁଛି, ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରା ତ ଏହି ରଜ ପରୁର ମୂଳ ଆଧାର ଥିଲା । ବେଳେ ବେଳେ ଲାଗେ, ସମବତଃ ପୁରୁଣା ଦିନରେ ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଉଦାରବାଦୀ ଥିଲେ । ଲାଗେ , ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବୃଷ୍ଟିକୋଣ ବହୁତ ଉନ୍ନତ ଓ ଗଭୀର ଥିଲା । ଆଜି ଓଡ଼ି ଶାଳୁ ଅବିକଶିତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ତାଲିକାଭୁଜ କରା ଯାଉଥିବା ସରଢେ, ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱାତ୍ତ୍ୱ କୁ ଉତ୍ସବ ଭାବେ ପାଳନ କରିବାରେ ସବୁବେଳେ ଆଗୁଆ ଥିଲା ଏବଂ ଏଇଥିପାଇଁ ଦିସ୍ତା ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜ ମାଟି ଆଉ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନେଇ ଗର୍ବିତ ଥିଲା । ଆଜିର ଓଡ଼ିଆ ଯୁବପାଠି

ସୁବର୍ଣ୍ଣେ ମହାପାତ୍ର

ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ ଆଉ ମୁଁ ପକ୍ଷୀରାଜ ଗୋଡ଼ାରେ ବସିଲା ପରି ଉଡପୁଲ୍ଲିତ ହୋଇ ପଢୁଥିଲି। ଭୟ କଟିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମୁ ଘରେ ପଛଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲି ଅନାୟାସରେ । ଆଇଙ୍କର ଆଦର ସବୁଠୁ ନିଆରା ଥିଲା। ସେତେବେଳେ। କେତେ ସବୁ ଭଲ ଜିନିଷ ଖାଇବା ଭିତରେ ମୋ ଆଖି ଲାଖି ଯାଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ହଲ୍‌କି ବୋତଲ ଉପରେ। ମାମୁଙ୍କ ପୁଅ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯିଏ କି ମୋ ଠାରୁ ବର୍ଷ ? ସାନ ହେବ ମୋ ଆଗରେ ବଃଖଣ୍ଡୁଥିଲା ହଲ୍‌କି଼ ର ଉପାଦେୟତା ବିଷୟରେ। ସକ୍ଷ୍ୟା ବେଳକୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ ମାର୍ଚ୍ଚ ତିଆରି କଲେ ହଲ୍‌କିୁ ଶିଖିଟିକୁ ଖୋଲିବା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାକୁ କ୍ଷୀରରେ ଗୋଳେକଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ମୁଁ ନିରେଖି ଚାହିଁଥିଲି। ହେଲେ ସେଇ ଅମୂଲ୍ୟ ଜିନିଷ ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ଛୁଟି ନଥିଲା। ଆବ୍ୟକ୍ତ ଯନ୍ତଣାରେ ମୁଁ ଛଟପଟ ହେଉଥିବାବେଳେ ସୌଭାଗ୍ୟ ସୁତୁକେ ସୁତୁକେ କରି ପିଉଥିଲା ହଲ୍‌କିୁ । ତା’ର ବାସ୍ନା ମୋତେ ଖୁବ୍ ବିମୋହିତ କରୁଥିଲା। ମୋ ଆଡୁରତା ବୋଧହୁଏ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ମାର୍ଚ୍ଚ। –‘ ଶୁଭତା ଦୁର୍ଲଭ ତ ! ସେଇଥିପାଇଁ ତାକୁ ଏଜଡା ପିଇବାକୁ ଦେଉଛି।’ କହିଲେ ମାର୍ଚ୍ଚ। ପାଣିଟିଆ ହସ ଟିକିଏ ଓଠରେ ମାଷ୍ଟି ରୂପ ରହିବା ଛଡା ମୋର ଆଉ କିଛି ଉପାୟ ନଥିଲା।

ଯେଉଁଦିନ ଘରକୁ ଫେରିଲି, ମାମୁ ଘରେ ଘଟିଥିବା ସେଇ ଅଘଟଣ କଥା ତତକ୍ଷଣାତ୍ ବୋଉ ଆଗରେ

କହିଦେଲି। ମୁଁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି ଯେ ମାମୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ଘରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି। ମାମୁ କିନ୍ତୁ ମୋ କଥା ସବୁ ଶୁଣି ଦେଇଥିଲେ। –‘ ଜାଣିଲୁ ସାବି (ବୋଉର ତାଳ ନାଁ), ଦାମୁ ଯାହା କ’ହୁଛି ଠିକ୍‌କଥା। ହେଲେ ଦାମୁ ସହ ମୋର ସିନା ରକ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି,ତା ମାଇଁର କ’ଣ ସେ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ?ତା ଠାରୁ ସେମିତି କିଛି ଆଶା କରିବା ବୁଝା। ମୁଁ ଆଉଥରେ ଆସିଲା ବେଳକୁ ଦାମୁ ପାଇଁ ହଲ୍‌କିୁ ଟିଏ ଆଣିଦେବି।

ସବିଶେଷ ନଦୁଝିଲେ ବି ସେମାନଙ୍କ କଥାର ସାରାଂଶ ମୁଁ ବୁଝି ଯାଇଥିଲି। ସେଦିନର କଥା ଆଜି ହଠାତ୍ ମନେ ପଡିଯିବାକୁ ମୁଁ ଅତୀତ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁ ତଉଲୁଥିଲି।

ଯେଉଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶରଣରେ ମାମୁ ଆସି ପୁରୀରେ ରହିଥିଲେ ତାଙ୍କରି ପିଲା ଯେ ସେଇ ସଂଘ୍ୟାରୁ ତାହାଙ୍କୁ କଚିଛନ୍ତି ମୁଁହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲି। ଥରେ ଅବଶ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତା ସହିତ କଥା ହୋଇଥିଲି ଅନେକ ଦିନ ଆଗରୁ । –‘ ମୋର ଗୋଟିଏ ଅତୀତ ଥିଲା, ଯାହା ମୁଁ ଭୁଲି ସାରିଛି’ ବୋଲି ସ୍ୱଷ୍ଟ କହିଥିଲା ସୌଭାଗ୍ୟ। ସାନପୁଅ ସୌରଭ ନିଜ ପସନ୍ଦର ଝିଅକୁ ପ୍ରେମ ବିବାହ କରି ଅନ୍ୟତ୍ର ର’ହୁଥିଲା। ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଶିଳ୍ପପତି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରି ତାଙ୍କର ଉରତାଧିକାରୀ ସବୁ ହାସଲ କରିବାର ଲୋଭକୁ ତୁଟୁଛ କରି ପାରିନଥିଲା। ଯେବେ ଚାହିଁଲେ ଗାଆଁରେ ଆମ ସହିତ ରହିବାକୁ ବାପାବୋଉଙ୍କ ନିମନ୍ତଶକୁ ମାମୁ ମାର୍ଚ୍ଚଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯେ ଖୁସିର ଉଦବେକନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ତାହା ମୋତେ ଅଛପା ନ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ଆଖିର ଛଳଛଳ ଭାବ ସେମାନଙ୍କର ବିବଶତାକୁ ବି ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଥିଲା...!!!

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଲେନ, କଟକ ୯୫୮୩୮୧୭୫୫୪୨

• ବୋଉ ଲ ତୁ କ’ଣ ଆଜି ଠାକୁରଘରୁ ବାହାରିବୁନି ।ସେଇ କେଜେକ ଭଳି ତୁ କୁଜ ଧରିଲୁଣି । ଥରେ ପଶିଲେ ଆଉ ସବୁକଥା ପାଖୋରି ଦେଉରୁ ।ଆଖିଆ ଅପିଆ ଏତେ ସମୟ ରହୁରୁ ତୋ ଦେହ କଥା କେବେ ହେଲେ ଭାବୁନୁ । ତୁ କ’ଣ ଜାଣିରୁ ଆମେ ତ ବିନା ଚୁକିପାରିବୁନୁ ବୋଲି ! କ’ଣ ଦରକାର କହ । ଏତେ ଫୁଲେଇ ହେଉରୁ କାହିଁକି । ତମ କଥା ତ ସବୁବେଳେ ବୁଝୁଟି ଆଉ କେତେ କୁଝିତି ! ଠାକୁରଙ୍କ କଥା ପୁଣି କିଏ ବୁଝିବ କହିଲୁ । ବୋଉ ତୁ ଟା ପୁରା ହୁଣ୍ଡିଟା । ଆଲ ବୋଉ ଠାକୁର ତ ଆମ କଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କ କଥା ତୁ ବୁଝୁବୁ ! ବୁଦୁଲୁ ହସିହସି ଦାଣ୍ଡ ଆଡ଼ ? ଚାଲିଗଲା ।

• ବୋଉ ପୁଣି ଠାକୁରଙ୍କ ସେବାରେ ମଗ୍ନ ।ବୋଉ ଗୁଣୁଗୁଣୁ ହୋଇ କେତେ ଭଜନ,ନାହିଁ ନଥିବା ମନ୍ତ୍ର କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା । ଠାକୁରଙ୍କ ସହିତ ହେଉଥାଏ । ଧୂତ, ଦାପ,ଫୁଲ, ଝୁଣା,ଭୋଗରାଗ କେଉଁଥିରେ କମି ନଥାଏ ।ଦୁଇ ଘଟଣା ପାଖାପାଖି ଠାକୁରଙ୍କ ସେବାରେ ଲାଗିଥାଏ ।ମନ ଶାନ୍ତି ନହେଲା ଯାଏ ସେ ଘରୁ ବାହାରେ ନାହିଁ ।ଚଢ଼କୁ ପାଣି ଟିକେ ତୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ଆସିଲେ ତା’ପରେ ଆଉ ଯାହା ।

• ସାରା ସଂସାରର ସୁଖଶାନ୍ତି ସବୁ ତାଙ୍କରି ପାଖରେ ।ହର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତା ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ସେଇ ସବୁ ।ତାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ କ’ଣ ପଡ଼ିବିଏ ହଲି ପାରିବ । କହିଲା,ଓହୋ ତୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାଗୁରୁ । ଦିନ ପରେ ଦିନ ଗଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ ।ବେଶ ଅବଶ ହେଉଥାଏ କଲେ ଘୋର ପାପ ମୁଣ୍ଡତେଇବା ସାର ହେବ । ଶୁଣୁର ଥିଲେ ନୈଷ୍ଠିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି ଜପତପ କରି ଠାକୁର ପୂଜାରେ ଦିନ ବିତି ଯାଉଥିଲା ।ଟିକିଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ

ଭୁଲ ନା ଅପରାଧ ?

ପ୍ରାତିକ୍ଷା ଲେଙ୍କା

ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ଜଣ ପୁଣି କଲେଜରେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ପାପ ଦେଲେ । ସୁଦ୍ଧି ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର, ରଙ୍ଗ ତାର ସଫା, ତାଙ୍କସ୍ ନାକ, ଦୁଳଦୁଳ ଆଖି , ସୁନ୍ଦର ଲମ୍ବା କଳା ମଟ୍ଟମଟ୍ଟ କେଶ, ଆକର୍ଷଣୀୟ ଚେହେରା । ଦାସ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ସାଧାରଣ , ରଙ୍ଗ ଟିକିଏ ମଳିନ । ଯେତେବେଳେ ସୁଦ୍ଧି ଦାସ୍ତି ଘର କୁ ଆସେ, ଦାସ୍ତିର ବୋଉ ଆସୁଣୁ ଯାଉଣୁ ତାକୁ ମୁଖଠାରୁ ଗୋଡ଼ଯାଏ ଉଣି ପକାନ୍ତି । ଆଉ ପାପରେ କିଛିଦିନ ଯାଏ ଦାସ୍ତି ଗାଧେଇବାକୁ ଯିବା ଆଗରୁ ହଦଦା ବେଶନର ଗୋଟିଏ ରିନା ଗାଧୁଆ ଘର ଭିତରେ ପଛଞ୍ଚି ଯାଇଥାଏ । ଦାସ୍ତି ଏସବୁ ଦେଖି ଚିତ୍ତି ଚିତ୍ତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୋଉର ମନ ଦୁଃଖ ହେବ ବୋଲି କିଛି କହେ ନାହିଁ । ମାଆ ମନ ତ, ସବୁଟବେଳେ ଚାହୁଁ ଥାଏ ଦାସ୍ତିର ରଙ୍ଗ ଟିକେ ସଫା ହୋଇଯାଆନ୍ତା କି ସୁଦ୍ଧି ଭଳି । ଅନ୍ୟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦାସ୍ତି କିନ୍ତୁ ସୁଦ୍ଧି ଠାରୁ ଆଗରେ । ସେ ପାଠରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଭା ପ୍ରତିସୋରିତାରେ ହେଉ ଦାସ୍ତି ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରି ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ପୁର ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେହେଲେ ସେଭଳି ମନୋମାଳିନ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ପୁର ଜଣ ପରସ୍ପରକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ।

ଦିନ ରଡ଼ି ଚାଲେ । ନିଜର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଚେହେରା ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧି କଲେଜରେ ବହୁତ ପସ୍ତଲାଭ ଥାଏ । ତା’ର ଟିକିଏ ସାରିଧି ପାଇବା ପାଇଁ ପିଲାମାନେ ଚାହିଁ ବସିଥାନ୍ତି । କିଛିଦିନ ପରେ କଲେଜରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନରେ ପ୍ରଚାର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ପିଲାମାନେ ସୁଦ୍ଧିକୁ ଅନୁରୋଧ

କରନ୍ତି । ସୁଦ୍ଧି ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜର ନିଷ୍ଠିରେ ଦାସ୍ତିର ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ ? । ଦାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ତାକୁ ଠିକ୍ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ । କାହିଁକି କେଜାଣି ଏଥର ଦାସ୍ତି ସେ ପିଲା ମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସୁଦ୍ଧିକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରିବା ସରଢେ ସୁଦ୍ଧି ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ କରେ । ଧାରେ ଧାରେ ସୁଦ୍ଧି ବହୁ ନୂଆ ନୂଆ ବକ୍ତୃମାନଙ୍କ ସହ ବସା ଉଠା କରେ । କ୍ଲାସ ମିସ୍ କରେ । ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଘରୁ ବାହାରନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ଅଲଗା ଅଲଗା ସମୟରେ ଫେରିବି । ସୁଦ୍ଧିର ଅଜାଣତରେ ଦାସ୍ତି ଯେ କେତେବେଳେ ତା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ ସେ ବୁଝି ପାରେନି । କିନ୍ତୁ ଦାସ୍ତି ଏକାନ୍ତଚିତ୍ତ ହୋଇ ପାଠ ପଢାରେ ନିଜକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖୁଥାଏ । ସେପଟେ ସୁଦ୍ଧି ତାର କଲେଜ ଜୀବନକୁ ଭରପୁର ଉପଭୋଗ କରୁଥାଏ । ଯେଉଁ ସମୟକୁ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟତ ଗତିବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିବା କଥା ରଖିବାରେ ଦାସ୍ତିକୁ ଆଉ କଲ୍ କରୁ ନଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ପାଠ ସମ୍ପାନ୍ନ କିଛି କରୁନା କାମ ପଡେ, ଦାସ୍ତି ତା’ର ମନେପଡେ । କିଛିଦିନ ପରେ ପରାକ୍ଷା ଫଳ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଏବଂ ପରେ ପରେ ବିଭିନ୍ନ କଲେଜରେ ଇଞ୍ଜିନିରିଙ୍ଗ ଆଡ଼ମିଶନ ପାଇଁ ଦେଇ ଥିବା ଏକ୍ସାନସ୍ ଫ ଫଳା ଫଳ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ । ଦାସ୍ତିକୁ ନିଜର କଠିନ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ବହୁତ ଭଲ ମାର୍ ମିଳେ ଏବଂ ଭଲ ରାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ସୁଦ୍ଧିର ପରାକ୍ଷା ଫଳ ଆଶାନ୍ୱରୂପ ହୁଏ ନାହିଁ । କୌଣସି ଭଲ କଲେଜରେ ଆଡ଼ମିଶନ ପାଇବା ପାଇଁ ଭଲ ରାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଆସି ନଥାଏ । ଏବେ ବି ଦାସ୍ତିର ମନେପଡେ, ସେ ସମୟରେ ସ୍କାଲ ଅଫଲ୍ (ସୁଦ୍ଧି ର ବାପା) କେତେ କଷ୍ଟରେ କେଉଁଠୁ ଟଙ୍କା ଯୋଗାଡ କରି ଡୋନେସନ ସିଟ୍ ରେ ଏକ ଭଲ କବଳଜରେ ନିଜର ଏକ

ଠାକୁର ଘର

ହେଉନ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ପୁନେଇଁ ପର୍ବ ପଡୁଥିଲା ସେ ?ହଁ ଅନୁସାରେ ବୋହୁ ଠାକୁରଙ୍କ ଲାଗି ଭୋଗ ତିଆରି କରୁଥିଲେ ।ରଘୁନାଥ,ଶାଳଗ୍ରାମ,ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ,ମା’ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପୂଜାବିଧି ରାତିଦାତିରେ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ନଘଟୁ ଏହାହିଁ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କାମ ଥିଲା ।କାଳକ୍ରମେ ସବୁଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖାଦେଲାଣି ।ଆଉ ସମ୍ଭବ ହେଉନି ଠାକୁରଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ।

କିଏ ଅଛି ଯେ,ବୁଝିବା ପାଇଁ । ଧାରେ ଧାରେ ସବୁ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । କର୍ପୁର ଉଡ଼ି ଗଲାଣି କନା ଖୁଦ୍ଧି କରିବାର ଶକ୍ତି ଥାନ୍ତା ଆଜି ଏ ଦୁନିଆଁରେ କ’ଣ ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି ବଡ଼ି ଆଆଜ । ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମିଳିଲେ ନାହିଁ ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ । ଯିଏ ବି ଆସିଲେ ଠାକୁର ସହିତ ଠାକୁରଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ବାସନକୁସନ ଚୋରିକରି ନେଇଗଲେ ।ଆଉ ଉପାୟ କିଛି ନାହିଁ ତେଣୁ ନିଜକୁ ଠାକୁର ପୂଜା କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ ? ।

ପିଲାଛୁଆଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରି ବୋଉ ଠାକୁରଙ୍କୁ ତା’ ମନକଥା କହେ ।ମଣିଷ ଗୁଡ଼ିକ କେବେ ତା’ ମନକଥା ବୁଝିପାରନ୍ତିନି ବୋଲି ଯେହା ବାଟେ ସବୁ ରହିଲେ ।ଯେଉଁଠି ମଣିଷର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ସେଠି ଦିଅଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାରେ କିଏ । ଦିନ ପରେ ଦିନ ଗଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ ।ବେଶ ଅବଶ ହେଉଥାଏ ।ସେଇଥିରେ ଶୁଣୁରଙ୍କର ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସାକୁ ବୋଉ

ସୁବ୍ରତିତା ମହାନ୍ତି

ପାଳନ କରୁଥାଏ । ଠାକୁର ଘର ଲିପାପୋଛା ସାରି ଗାଧୋଇ ପାଧୋଇ ବୋଉ ଚାଲିଗଲା ଠାକୁରଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ । ଖଂଖ,ଘଷି,ମନ୍ତପାଠ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭୁଥାଏ ।ଠାକୁର ଘରୁ ବନ୍ଦନ,ଧୂପ,ଦାପ,ଝୁଣାର ମହକରେ ଚାରିଆଡ଼ ? ମହକି ଉଠୁଥାଏ । ଲାଗେ ଯେମିତି ବୋଉ ହାତରୁ ପୂଜା ପାଇବାକୁ ଠାକୁର ଅନେଇ ବସିଥାନ୍ତି ।

ବୋଉ ପୂଜା ସାରି ଠାକୁର ଘର କାଠ କବାଟରେ ଲାଗିଥିବା ଲୁହା ଝଞ୍ଜିରକୁ ଧରି କୋର କରି ଭିଡ଼ି ଆଣେ । କିନ୍ତୁ,ସେଦିନ--- ବୋଉ ପୂଜା ସାରି ଆଉ କବାଟ ଚିଡ଼ିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଭିନ ଥିଲା । ଘରଟା ଭିତରେ କେମିତି କେମିତି ଲାଗୁଥିଲା ।

ବୁଦୁଲୁର ମନକୁ କ’ଣ ଆସିଲା କେଜାଣି ଘରଭିତରକୁ ବୋଉ ବୋଉ ତାଳ ମାରି ପଶିଗଲା । କହିଲା ବୋଉ କି ତୁ କ’ଣ ପୂଜା ସାରିବୁ ।

ବୁଦୁଲୁ ଦେଖିଲା ତା’ ବୋଉ ଆଣିଠେଇ ଠାକୁରଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାଗୁଟି । କହିଲା,ଓହୋ ତୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାଗୁରୁ । ହେଉ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ଆସିଲେ ଖାଇବାକୁ ଦେବୁ । ବୁଦୁଲୁ ପୁଣି ଯାଇ ଦାଣ୍ଡରେ ବସିଲା କିଛି ସମୟ ଯିବା ପରେ ଆଉ କିଛି ଶବ୍ଦ ପାଇଲାନି । ବୋଉ ଭୋଗ ଆଣି

ଦାସ୍ତି ଆଜି ଭାରି ଖୁସି । ଅର୍ଘସରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାକୁ ଘୁରି ଘୁରି ଚାହୁଁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସବୁବେଳେ ଗମ୍ଭୀର ଦିଶୁଥିବା ଦାସ୍ତି ଆଜି ବିନା କାରଣରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ମୁରୁକି ହସୁଛି । ଯିଏ ସବୁବେଳେ ତାର କାମକୁ ନେଇ ବହୁତ ସିରିଅସ୍ ଥାଏ ଆଜି ତା’ର କାମ କରିବାକୁ ଆଣି ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ନଥିଲା ପରି ଜଣା ପଡୁଛି । ଖାଲି ବାରମ୍ବାର ଦେଖି ଦେଖୁଛି, କେମିତି ସମୟ ହୋଇଗଲେ ସେ ଘରକୁ ଯିବ । ସେ ତା’ର କାମକୁ ନେଇ ଯେମିତି ଗମ୍ଭୀର ସେମିତି ଓ୍ବର୍ନ-ଫ୍ଲେସ୍ ର ନିୟମକୁ ମାନିବାରେ ସେ କେବେହେଲେ ଅବହେଳା କରେନି । ଅର୍ଘସରେ ଓ୍ବଜଙ୍ଗ ଆଖିରରେ ଫୋନ୍ ନିଷେଧ । ତା’ର ଅନେକ ସହକର୍ମୀମାନେ ଏହା ନ ମାନି କଲ୍ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦାସ୍ତି କେବେ ସେମିତି କରେନି । ଅନେକ ଥର ଏଇଥିପାଇଁ ସେ ପରିହାସର ପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସେଇ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଜିକାଲିର ସୋସିଆଲ ମେଡ଼ିଆ ଯୁଗରେ ଯେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ବିନା ଫୋନରେ ରହିବା ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରାୟ ଲାଗେ, ସେଠି ଦାସ୍ତି କିପରି ନିଜକୁ ଏତେ ଶୁଖିଳିତ କରି ରଖିପାରୁଛି , ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ତା’ର ସେହି ଅଭ୍ୟାସ ବଦଳିନାହିଁ । ଆଜି ତା’ର ଖୁସିକୁ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ତାର ଅର୍ଘସ ଆଖିର କେତେବେଳେ ସରିବ ଆଉ ସେ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଫୋନରେ କଥା ହେବ । ଅପେକ୍ଷାର ଅନ୍ତ ହେଲା ଆଉ ଗୁମ୍ ଲୁ ଫେରି ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ସେ ଘରକୁ ଫୋନ କଲା । ସବୁଦିନ ଭଳି ବୋଉ ଫୋନ ଉଠେଇ କହିଲା , ‘ହଁ , ଜଣ ଘରକୁ ଫେରିଲୁଣି କି ? ଆଜି କଣ ଏତେ ଶାସ୍ତ୍ର ଫୋନ କରିଦେଲୁ ? ସବୁ ଠିକ ଅଛି ତ ? ‘ ଦାସ୍ତି ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଏକା ନିର୍ଦାସରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟା ଖୁସି ଖବର ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ବୋଉ ଆଗରେ କାହିଁ ଚାଲିଲା । ପ୍ରଥମେ ଆଉ ତାର ବହୁପ୍ରଚାରକିତ ପ୍ରମୋସନଟା ମିଳିଯାଇଛି । ଏଣିକି ସେ ଟିମ୍ ମ୍ୟାନେଜର ଭାବରେ କାମ କରିବ ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖବରଟା ହେଉଛି ସେ ଆଜି ତାର ଖସୁଥି ବସ୍ ଠାରୁ ଏଥର ଗୋଟେ ଲକ୍ଷା ଛୁଟି ମଞ୍ଜୁର କରି ଆଣିଛି

। ଅନେକ ଦିନ ପରେ ସେ ଘରକୁ ଯିବ ଆଉ ପରିବାର ଓ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀଙ୍କ ସହ କିଛି ଖୁସିର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସାଉଡି ଆଣିବ ସୁଚି ଭାବରେ । କହୁ ଦିନ ଆଗରୁ ଦାସ୍ତି ପ୍ଲାନ କରିଥିଲା ଏଇ ଛୁଟି ପାଇଁ । ଯାହା ହଉ ଏଥର ତାକୁ ଆଉ ଟିକେଟ କ୍ୟାନସେଲ କରିବାକୁ ପଡିବନି । ଏଥର ରଜରେ ସେ ମନଭରି କିଛିଦିନ ରହିପାରିବ ନିଜ ପରିବାର ସାଙ୍ଗରେ । ଏବେଠାରୁ ଦାସ୍ତି ମନ ଭିତରେ ତାର ପୁରୁଣା ସୁଚି ସବୁ ଆସି ଯାଉଥାଏ । ପ୍ରାୟ ଦଶ ବର୍ଷ ବିତି ଗଲାଣି ଏ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେଠାରୁ ଦାସ୍ତି ଘର ଛାଡି ତାର କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହୁଛି । ଏଇ ଦଶ ବର୍ଷ ଭିତରେ କେବେ ସେ ସୁଯୋଗ ଆସିନାହିଁ କି ,ସେ ରଜ ସମୟ ରେ ଘରକୁ ଆସିଛି । ଯାହା ହେଉ, ଏଇ ବର୍ଷ ତ ସେ ଦଶ ବର୍ଷର ଷଡି ପୂରଣ କରିନେବ । ଏବେ ବି ତାର ମନେ ପଡୁଛି କେତେ ଆନନ୍ଦର ଦିନ ଥିଲା ସେ ସବୁ । ସମ୍ଭବ ସିନା କମ ପାଖା କିନ୍ତୁ ସେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ଭଳରେ ମଧ୍ୟ ହୁଏଯ ଭରି ଯାଉଥିଲା ଅପାର ଖୁସିରେ ଯାହା ଆଜି ପୁଲା ପୁଲା ଟଙ୍କା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଦାସ୍ତି ସେ ଦଶ ପୟର ବର୍ଷ ଡକର ଚୁଡିରେ ଛଜି ଯାଇଥିଲା । ଖାଲି ଯେ ରଜ ଛୁଟି ତିନିଦିନ ରଜ ମଉଜ ହେଉଥିଲା ତା ନୁହେଁ ବରଂ ଏଇ ପର୍ବର ଗୁରୁତ୍ୱଟି ବହୁତ ଆଧୁନିକ ଏବଂ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଥିଲା । ସହି ପରୁର ମୂଳ ଅର୍ଥ ଥିଲା ଏମିତି, ଯାହା ନାରାଡ଼ (ଝିମେନ୍,ହୁଡ) ର ସ୍ୱାକୃତି ଓ ସମ୍ମାନକୁ ଉତ୍ସବର ରୂପ ଦେଇଥିଲା । ଆଜି ଯେଉଁ ବିଦ୍ୱାରକୁ ଆଧୁନିକ ସମାଜ ପୁନଃ ପ୍ରଚାର କରୁଛି, ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରା ତ ଏହି ରଜ ପରୁର ମୂଳ ଆଧାର ଥିଲା । ବେଳେ ବେଳେ ଲାଗେ, ସମବତଃ ପୁରୁଣା ଦିନରେ ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଉଦାରବାଦୀ ଥିଲେ । ଲାଗେ , ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବୃଷ୍ଟିକୋଣ ବହୁତ ଉନ୍ନତ ଓ ଗଭୀର ଥିଲା । ଆଜି ଓଡ଼ି ଶାଳୁ ଅବିକଶିତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ତାଲିକାଭୁଜ କରା ଯାଉଥିବା ସରଢେ, ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱାତ୍ତ୍ୱ କୁ ଉତ୍ସବ ଭାବେ ପାଳନ କରିବାରେ ସବୁବେଳେ ଆଗୁଆ ଥିଲା ଏବଂ ଏଇଥିପାଇଁ ଦିସ୍ତା ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜ ମାଟି ଆଉ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନେଇ ଗର୍ବିତ ଥିଲା । ଆଜିର ଓଡ଼ିଆ ଯୁବପାଠି

ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଓଡିଆ ବୋଲି ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଦେବାପାଇଁ ସଂକୋଚ କରନ୍ତି , ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଅପଭ୍ରଂଶ କରି ସେଥିରେ କିଛି ଛିନ୍ନା ଓ କ୍ଳାଂଚନା ଶବ୍ଦ ମିଶାଇ କହିବାରେ ବେଶ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦାସ୍ତି ତା’ର ମାତୃଭାଷା କୁ ନେଇ ବହୁତ ଗର୍ବିତ । ନିଜ ମାତୃଭାଷା କୁ ନେଇ ବହ

— CMY